

GORENJEČ.

Političen in gospodarski list.

Vabilo na naročbo. »GORENJEČ« stane za celo leto samo 4 K, za pol leta 2 K, za četrto leta 1 K. Naroča se list lahko vsak dan, in naj se naročnina izvoli poslati upravnistvu.

IV. shod slovanskih časnikarjev v Ljubljani.

O letošnjih binkoštnih praznikih so se sešli v Ljubljani slovanski časnikarji na IV. shod občeslovanskega časnikarstva. Prvi tak shod je bil v Pragi, drugi v Krakovu, tretji lansko leto v Dubrovniku, četrty pa v slovenski stolici, beli Ljubljani. Ta zadnji shod je bil izmed vseh dosedanjih največji, najsijajnejši in najvažnejši, kajti sklenile so se koristne in važne resolucije, tako o ustanovitvi slovanske časnikarske pisarne, o ustanovitvi strokovne organizacije, o tečajih za žurnaliste in o ustanovitvi »Splošne slovanske Matice«, katera naj bi imela nalogo razširjati in vkoreniniti med vsemi Slovani misli slovanskega sorodnega pobratimstva in združenja. Shod je bil strogo strokoven in stanovski. Udeležilo se je shoda okrog 200 slovanskih časnikarjev, med njimi zastopniki in sinovi skoro vseh slovanskih narodov, največjega ruskega, žilavega češkega, plemenitega poljskega, zatiranega maloruskega, slovaškega in hrvaškega ter milega nam slovenskega. Med vsemi je vladala najlepša sloga in vzajemnost.

Ljubljana je to pot oblekla praznično obleko. Raz hiše so plapolale narodne zastave in na dunajski cesti je bil postavljen lep slavolok s slovenskim, ruskim, češkim poljskim in hrvaškim napisom: »Dobro došli!« Na kolodvoru so se k sprejemu zbrala korporativno vsa narodna društva z zastavami, precejšnje število narodnih dam pod vodstvom gospe dr. Trillerjeve in dr. Hribarjeve, občinski svet, društvena godba in ogromno število narodnega občinstva. Došlece pozdravi gospod dr. Karol Triller v imenu pripravljalnega odbora, odgovarja mu Poljak Chylinski. Prijatelji-časnikarji so se objemali in poljubljali, dame pa so okrasile goste s šopki. Sprejem je bil res krášen, gínljiv in slikovit. Potem, ko so gostje prejeli časnikarske znake, so se odpeljali v kočijah, katere jim je preskrbel meščanski sprejemni odbor, med navdušenimi živio-klici skozi mesto na svoja bivališča.

V soboto zvečer so priredili slovenski časnikarji slovanskim gostom v »Narodnem domu« komerz, pri katerem je svirala ljubljanska društvena godba. Goste pozdravi g. dr. Triller, povdarjaje, da so časnikarski shodi nekaj vseslovanski parlament, v katerem govori vsakdo v svoji materinščini, a se vsi dobro razumejo. Časnikarstvo je velemoč in posamezne časnikarje je primerjal princ Henrik ob svojem potovanju v Ameriko z zapovedujočimi generali, in slovanski generali so generali

slovanske vzajemnosti in zavednosti. Mučeniški je stan časnikarja, zato ga danes vse visoko spoštuje. Saj niso za slovanske žurnaliste nikdar veljale besede železnega kancelarja, da so časnikarji le izgubljeni elementi. Brez svojih časnikarjev bi danes slovanski narodi ne stali na toliki stopinji politične moči in kulturne zavednosti. Končaje svoj govor nazdravi tem pionirjem slovanstva in pogumnim ženskim tovaršicam, želeč, da bi bilo njih zborovanje plodonosno.

Za drugim govornikom dr. Evgenom Lampetom, ki naglašá, da bodita naše časopisje in politika vedno v prvi vrsti slovanska, je deklamoval g. dr. J. Oražen A. Aškerčevo pesem »Pozdrav Slovencev slovanskim bratom.«

Izmed gostov so govorili Čeh dr. Baxa, Rus dr. Vergun, državni poslanec češki Kľofáč, Hrvat Babić-Gjalski, Poljaka dr. Barański in dr. pl. Lewicki ter Slovak Matuš Důla. Vsi govorniki so napivali slogi in ljubezni slovanskih narodov.

Med komerzom pa je pevsko društvo »Smetana« iz Plzna, ki je priredilo ravno ta večer koncert v Ljubljani, prekrasno pelo več čeških in slovenskih narodnih pesmi in zelo gromovito priznanje.

V nedeljo dopoldne se je vršilo v »Mestnem domu« zborovanje IV. slovanskega časnikarskega shoda, katerega otvori predsednik pripravljalnega odbora gospod dr. K. Triller. Predsednikom IV. slov. časnikarskega shoda se izvoli slovaški urednik g. Matuš Důla, podpredsednikom Ljuba Babić, Šandor Gjalski in Fr. Hovorka, zapisnikarjem Bronislaw Laskownicki, dr. Šime Mazzura ml., Szawinski in Makso Cotič. Po končani volitvi v predsedstvo se izroči predsedniku ilustrovaná spomenica iz krogov slovenske mladine.

Pred prestopom na dnevni red se odpošlje udanostna izjava cesarju Franu Jožefu I., kakor tudi brzojavni pozdrav slovanskima ministroma Piťtaku in Rezku, potem pa pozdravi shod v imenu vsega slovenskega naroda ljubljanski župan g. Ivan Hribar.

Čeh dr. Hruby je na to poročal o ustanovitvi slovanske časnikarske pisarne. Že na prvem shodu časnikarjev v Pragi je bila sprejeta resolucija za to prepotrebno ustanovitev, ž njo sta se pečala tudi drugi in tretji shod. Na vseh teh shodih se je storilo več primernih sklepov in vse priprave so vzlic temu, da se pripoznava potreba take pisarne, le počasi napredovale. Izdelani so bili tudi že natančni proračuni za češko središče »Slovanske tiskovne pisarne«, a pokazalo se je, da pisarna ne more začeti prej s svojim delovanjem, dokler se ne nabere več denarja. Praški odbor časnikarskega shoda se je pred nekoliko tedni obrnil do češke javnosti s prošnjo, naj pospeši njih akcijo, in narod se je odzval s pritjevanjem, kajti do 12. maja 1902 se je darovalo v gotovini 6200 K, subskribiranih je 3000 K,

veliko pa se jih je zglasilo kot letne podpornike. Najbrž se bo še koncem tega leta pričelo s pošiljanjem poročil. V Pragi se je ustanovila tudi informacijska češka pisarna za francoski tisk. Slovanska pisarna mora biti zgrajena na močnem temelju. Ako se uresniči, tedaj bode to dokaz, da stojimo na visini dobe in da naša organizacija ne zaostaja za ono drugih narodov. Slovanska tiskovna pisarna mora biti toli važna, da bodo njena poročila potrebna ne le za slovanske, temveč tudi za vse svetovne liste, ki hočejo veljati kot najboljše informirani listi.

K temu poročilu se vname precejšnja debata, katere se udeleži več govornikov. Konečno se sprejmeta naslednji resoluciji: I. Kongres naj izbere trojico svojih članov; enega Čeha, enega Poljaka in enega Jugoslavana ter naj jih pooblasti, da pozovejo osebno v imenu shoda ministra notranjih zadev, da korespondenčni urad poroča resnično vsem slovanskim listom v njih jeziku. II. Vsi slovanski listi naj prinese češki poziv za slovanski urad in naj za ta urad pobirajo vsa slovanska uredništva v monarhiji.

O II. točki: «Ustanovitev strokovne organizacije» so govorili gg. Hovorka, Chylinski in Szczepanski.

Hrvat dr. Radič poroča nadalje o tečajih za žurnaliste. Sprejme se resolucija, da se to vprašanje izroči osrednjemu odboru v pretres in rešitev.

O zadnji točki poroča dr. Vl. Preis, naj bi se slovansko časnikarstvo intenzivneje bavilo z narodno-gospodarskimi vprašanji. Njegovo v istini strokovnjaško poročilo se bo posebej natisnilo.

Konečno se je sprejelo še več važnih resolucij. Tesni prostor našega lista nam ne dopušča, da bi našli vse te sprejete resolucije. Naj navedemo le pglavitne stvari iz njih: 1.) V c. kr. dopisovalnici naj se nastavijo zastopniki uradniki vseh avstrijskih slovanskih narodov. — 2.) Na znanje se jemlje poročilo o zvezi časniških društev, katere bodoči odbor naj stori vse, da se ustanove časniškarska društva za vsaki slovanski narod v državi in da pristopijo k zvezi. — 3.) IV. shod slovanskih časniškarjev, izražuje udanost narodnim prorokom, ki so vsi verovali v ideal svobode in slovanskega pobratimstva, izreka svoje prepričanje, da je glavna dolžnost in najvažnejša naloga časnikarstva vseh ljudij in narodov slovanskih neprestano in sistematično delovanje na duševnem in kulturnem približevanju in pobratimovanju širokih množic slovanskega ljudstva, da bi obudili samozavednost v ljudstvu in ga prepričali o rodovinski enakosti in sorodstvu njegovih vkupnih narodnih idealov in potreb. — 4.) Ustanovitev «Splošne slovanske Matice», ki bi imela namen izvajati poljudna in cena izdajanja iz

PODLISTEK.

„Oh ta moj angel...!“

(Iz vsakdanjosti.)

Ni bil še docela petintrideset let star. A njegovo telo je bilo kakor izžeto, posušeno. Njegov obraz je kazal bolesterne poteze. Nekaj mrzličnega, mrtvaškega je odevalo njegovo čelo. Res, lep ni bil. A tam v najglobljem kotu njegovih temnih oči si zapazil nekaj kakor — tiho srečo. — — —

Miroslav Dolnič je imel dōkaj visoko službo kot državni uradnik. Nastanjen je bil v mestu Š. Štiriintridesetletni samec se je poročil z Emilijo Platnikovo, hčerko dasi malomestnega, vendar bogatega trgovca. Emilija je štela na dan poroke z Dolničem komaj enindvajset spomladi. — — —

Dolnič je bil strastno zaljubljen v mlado, zares krasno deklico, ali ta se je brigala zanj presneto malo — ali boljše: nič.

življenja, zgodovine in literature vseh slovanskih narodov in jezikov, se smatra kakor neobhodno sredstvo. V ta namen naj se izvoli opravljajoči odbor, ki bo vse potrebno ukrenil in poročal na prihodnjem shodu slovanskih časniškarjev. Obenem se izreče želja, da bi uredništva vseh slovanskih časniškarjev toplo pozivljala k dobrovoljnim skladom za izdajateljski zaklad «Splošne slovanske Matice.» — 5.) Razsodba dunajskega sodišča z dne 12. junija 1901, s katero se določa, da časopisi ne morejo biti predmet razžaljenja časti, se ne pripozna kot upravičena. IV. shod se pooblašča, da stori v tem pogledu primerne korake. — 6.) Shod protestira proti ministrski naredbi o koncesioniranju časniških dopisovalnic. — 7.) V. shod slovanskih časniškarjev naj se vrši v Plznu na Češkem.

S tem je bilo zborovanje, ne da bilo zavladalo najmanjše nesporazumljenje, zaključeno ob poldveh popoldne. Došlo je tudi nebroj brzogovornih pozdravov od blizu in daleč.

Za popoldan je bilo določeno ogledovanje Ljubljane in bližnje okolice, katero pa je moralo izostati vsled skrajno neugodnega deževnega vremena.

V nedeljo ob sedmih zvečer so se gostje zbrali k **slavnostnemu banketu**, katerega je priredila na čast ljubljanske mestna občina. Župan Hribar pozdravi zastopnike slovanskih listov v slovenskem, češkem, poljskem, ruskem in hrvatskem jeziku, zahvaljujoč se, da so letos zbrali Ljubljano za IV. shod. Državni poslanec dr. Tavčar je na to krasno govoril o slovanski bodočnosti. Govorili so med drugimi še: Slovak Džula, dr. Lampe slovenski, Hrubby češki, Katalinić-Jeretov hrvatski, Mončalovskv ruski, Janko Polec slovenski, dr. Babić-Gjalski hrvatski, državna poslanca Klofáč češki in Danielek poljski. Banket se je sijajno izvršil in vse napitnice so bile sprejete z velikanskim navdušenjem. Med goste se je delila knjiga «Vseučiliški zbornik» in dvoje večjih slik (razgled Ljubljane in Slovenko). Banketa so se udeležili občinski svetniki, mnogo dam in najodličnejše občinstvo ljubljansko.

Na binkoštni ponedeljek so izletniki poleteli v našo divno Gorenjsko in se lahko prepričali o biseru Kranjske, **Bledu**, in o njega gostoljubnem prebivalstvu. Izlet opišemo na drugem mestu.

Vtorek je bil izlet v svetovnoznano **postojnsko jamo** in v **Trst**.

Tako je bil končan spored IV. slovanskega časniškarskega shoda, ki ostane gotovo vsem udeležencem v trajnem, neizbrisnem spominu.

V Kranju, 24. maja.

Deželni zbori se skličejo dne 17. junija t. l.

Osrednjo zavezo slovanskih novinarjev je ministrstvo potrdilo.

Tembolj so se čudili ljudje, ko se je kar hipoma raznesla po mestu novica: danes so «enkrat za trikrat» klicali gospoda Dolniča in Emilijo Platnikovo. — — —

Intimnejši znanci sodniškega adjunkta Travnja so se potuhnjeno smejali v pest, češ, to-le pa ni vse v redu, le počakajmo nekoliko mesecev — morda jih bo zadostovalo osem, morda sedem. — — —

«Brate, kdaj smo imeli zadnji izlet na Goličevu planino?» je vprašal Traven odvetniškega koncipijenta Baliča.

«Da si mogel pozabiti! Ali ni bila z nami tedaj tudi sedanja nevesta gospoda Dolniča!» je menil Balič in zaničljivo pogledal adjunkta. Dobrih sedem tednov bo od tedaj!»

«Saj bo menda res!»

«Pa čemu me to vprašaš?» je nadaljeval Balič ter ostro vprl svoj pogled v Travnja.

«O nič, nič — kar tako, domislil sem se ravno onega izleta. Do svidenja, brate!» in segel je koncipijentu v roko.

Balič je gledal nekaj časa za njim, potem je pa siknil pridrušeno: neznačajnik. *

Dalje pride.

Iz državnega zbora. Razprave v poslanski zbornici prav počasi napredujejo. — Sedaj se razpravlja o justičnem etatu. Justični minister ne more poslušati in odgovarjati na razna vprašanja, ki spadajo v njegov delokrog, ker je bolan in so ga dne 21. maja operirali. — Poslanec dr. Ferjančič je po tritedenski bolezni zopet prišel v zbornico. Konec zasedanja bo menda dne 14. junija.

Na Srbskem so dobili novo ministrstvo, ki obstoji iz štirih radikalcev in enega nevtralnega.

Ruski nemiri. Vlada je izdala naredbo, vsled katere se v bodoče kaznuje s smrtno kaznijo vsak poskus umoriti kakega člana oborožene sile ali javne oblasti. Vsako škuevanje k umoru ali nasilstvu se kaznuje z 20letno ječo.

Predsednik francoske republike Loubet je sedaj na potovanju na Rusko. Domov vračajoč se bo menda oglasil tudi v Kodanju.

Na Švedskem imajo skoro enak hud boj za volilno pravico, kakor pred nekaj tedni v Belgiji. Tudi ondi hočejo delavci potom splošnega štrajka doseči splošno, enako in direktno volilno pravico.

Dopisi.

Iz Vogljan. (Volitve.) Dne 13. t. m. se je vršila volitev občinskega odbora. Že več mesecev preje so se pripravljali vaščani iz Vokla, na čelu jim seveda klerikalni Kos, na zmago, katere so bili tudi popolnoma gotovi. Toda račun delati brez krčmarja ni dobro. Učitelj Kos si je brusil zastonjjezik in pete in preverjen najbo, damu bo delala ta zgaga napotja in da si je poslabšal svoj položaj. Vsa njegova lažniva agitacija ni imela nikakega uspeha ter se je pokazalo, da ni zmožen niti za agitatorja. Kaka sredstva so uporabljali Kos in sodrugi pri agitaciji, naj navedemo le nekaj slučajev. Kakor je znano, se danes nahaja enorazrednica v Voklem. Dosedaj vsolani vasi Prebačevo in Hrastje nameravajo menda v Hrastju napraviti svojo šolo; učitelj Kos pa je pričel vsled tega slepiti ljudi v Voklem, da bodo potem Vogljanci tudi zahtevali svojo šolo in če se izvoli odbor, kakor ga je sestavil on, se bo pa oskrbelo, da se enorazrednica poveča v dvorazrednico in da ne bo treba drugega, kakor da se sedanje poslopje vzdigne za eno nadstropje. To bi bilo dobro za Kosa, ker bi potem postal, kakor misli, nadučitelj; nadalje so pretili ljudem, da bo v nevarnosti hiša vsakega, kdor ne gre volit ž njimi, ter se izjavili proti nekemu volilcu iz Vogljan, da tisti, ki ne voli ž njimi, ne bo smel skozi vas Voklo. Na dan volitve so vjeli ednega nasprotnih volilcev, kateri se jim ni dal pogovoriti, so mu kupili liter žganja, katerega je zavžil; seveda je bil onesveščen in ko se že ni nič zavedel in je ležal kakor mrtev, so mu še s silo vliвали žganje v usta. Potem so ga naložili na voz in hlapec ga je peljal v Kokro; tamkaj pa ga je z voza zvrnil v jarek ter pustil. Neka volilka je prej oddala pooblastilo županovi stranki; na to so se podali Vokljani k nji, seveda na čelu jim učitelj Kos in jo silili, naj jim da pooblastilo. Povedala pa jim je, da je pooblastilo že oddala in da ga jim ne da več. Toda oni so vendarle naredili pooblastilo, s katerim je volil učitelj Kos. Pooblastilo pa je bilo neveljavno, ker ga volilka ni podpisal. In učitelj Kos, ki je bil v volilni komisiji, je sam priznal, da podpisal na pooblastilih nista enaka. Volilca P. so s silo tirali na volišče. Možu pa, ki se ni hotel dati zapeljati, je slabo prišlo in je pred vasjo padel na tla. Potem so ga pa hoteli na nosilnici nesti na volišče. Volilce, ki stanujejo v tujini, so poklicali in jim zatrdili, da dobe za pot plačilo. Ker so pa pogoreli, se ni nihče zmenil za plačilo in so jim za obljubljeno povračilo troškov na dolgu. Kje ste možje, taki kričači? Le s poštenostjo se da kaj doseči, nikakor pa s silo. Kako, da je učitelj Kos mogel že ob 9. uri priti k volitvi, nam je bilo neznano, ker je imel pouk; toda zvedeli smo, da je šenčurski kaplan prevzel za ta čas krščanski nauk. Vse te zvijače niso nič pomagale in Bog je hotel, da je morala Kos-župnik Kukuljeva stranka propasti. Kaj bodo sedaj Vokljani naredili z zastavo in smodnikom, kar so si nabavili za proslavo zmage. Konečno samo še ome-

nimo, da so Voklanski volilci imeli dan volitve 13. maja za praznik in so vse posle oprostili dela, zagotavljaje jih, da, ko se vrnejo z volišča, bodo skupno slovesno praznovali zmago. Toda človek obrača, Bog obrne. Učitelju Kos-u se je torej na ta dan volitve — 13. maja 1902 pel miserere.

Z Dovjega. Dovolite, gospod urednik, majhen prostorček v Vašem cenjenem listu za naslednje vrstice: Lansko leto je sklenil naš občinski odbor, da se ima najeti dimnikar, ki bo snažil dimnike. Županstvo bode plačevalo dimnikarja, nam hišnim posestnikom pa se bode vračunilo to pri davkih. Resnici na ljubo Vam povem, da se je to v istini zgodilo. A ta naš dimnikar iz Radovljice je zvrševal to delo samo nekaterikrat, sedaj pa pride samo toliko v našo občino, da se nam pokaže in in da omete par dimnikov, potem pa gre. Drugi dimniki po njegovem mnenju lahko čakajo, čeprav so vsi kocasti od saj in večina izmed njih ni bila skoro nad tri četrt leta osnaženih. A to še ni vse. Lansko leto se je nam strogo zaukazalo, da se morajo popraviti vsi tisti dimniki, ki so prenizki. Toda to se še do danes ni zgodilo. Eni se izgovarjajo, da jim je prejšnji župan rekel, da bode že on podaljšal rok, do kdaj se naj popravijo vsi prenizki dimniki. Na vse to se je menda pozabilo. Upamo, da bo sedanji župan to preskrbel in, da nam tako ne bo vsak dan pretila nesreča. Tudi občinska cesta skozi Mojstrano je v jako slabem stanu. Prav težko prideš iz blata, zlasti revčki so otroci, ki hodijo v šolo in pa k tovarni.

Izlet slovanskih časnikaarjev na Gorenjsko.

Binkoštni ponedeljek jutraj so v Ljubljani na IV. shodu slovanskih časnikaarjev zbrani gostje napravili izlet na Gorenjsko. Izletniki — okrog 200 po številu — so imeli na razpolago od ravnateljstva državne železnice dva elegantna razgledna vozova I. razreda; vlak je nadzoroval sam višji nadzornik gospod Vidic. Na vseh postajah proge Ljubljana-Javornik so občinski zastopi in razna društva najpristrčneje pozdravili in sprejeli slovanske časnikaarje.

Že na državnem kolodvoru v Šiški smo opazili pri sprejemu ondotno čitalnico, v čegar imenu je govoril nje predsednik g. Fr. Drenik. Odzdravi mu Poljak dr. Lewicki. — V Št. Vidu so prihiteli na kolodvor gasilno in delavsko pevsko društvo, čitalnica in rokodelsko društvo. Pozdravu ondotnega župana Belca se zahvali Slovak Džla. — V Medvodah je čakal goste na kolodvoru občinski odbor. — Na kolodvoru v Škofji Loki so bila zbrana društva: Čitalnica, Slovensko bralno društvo, gasilni društvi iz Škofje in Stare Loke, venec narodnih dam in občinski zastop. V imenu občinskega zastopa je govoril gospod župan Lovro Sušnik; odgovarja mu Slovak Džla, dame pa so obsipale izletnike s šopki. — Najlepši pa je bil sprejem v Kranju. Mesto je bilo v zastavah, na kolodvoru pa so čakali občinski zastop in društva: godba, gasilno društvo, «Gorenjski Sokol», narodna čitalnica, bralno društvo in moško pevsko društvo «Kranj». Ko je vlak pridršel na postajo, so na Kalvariji pokali topiči. Gospod župan ces. svetnik Šavnik najpristrčneje pozdravi zastopnike slovanskih časnikov, naše narodne dame pa so delile gostom šopke. — Vila profesorja monsign. Zupana na Okroglem je bila v zasta ah. — V Podnartu, kjer sta prišli: pevsko društvo «Odmev» in gasilno društvo iz Kroke, je govoril državni poslanec Pogačnik. Na Vidovcu, ki je bil ves v zastavah, se je zbrala velika množica ljudi iz Kamnegorice, ki je pozdravljala drage goste. — V Radovljici je bil na kolodvoru postavljen krasen slavolok; zbrani so bila: Bralno društvo, godba in gasilno društvo. Kot govornik je nastopil g. dekan Novak. — Zirovnica in Javornik sta bila v zastavah. Na poslednji postaji sta govorila g. župan Potočnik s Koroške Bele in g. dr. Janko Vilfan, ki je pozdravil goste v imenu podružnice slovanskega planinskega društva. Navzoči so bili: občinski zastop, kat. delavsko bralno društvo z Jesenic, tamburaši s Save in gasilno društvo. — Na Dobravi so izletniki zagledali slavolok, potem pa so šli peš do Šuma in

in skozi Vintgar, skozi katerega je grmela silno narasla Radovna. Pot je bila razmeroma še dobra; dalje so se ogledala dela za električno napravo. Izletniki so se čudili divje romantičnemu Vintgarju. Pred Žumrovo restavracijo je stal slavolok: tu pozdravi prišlece v imenu občinskega odbora g. župan Jakob Žumer, goste pa so pozdravljale dekleta v narodni noši in gorjansko gasilno društvo. Za nagovor se mu zahvali Čeh Hovorka. Dekleta so delila kitice, opis Vintgarja in razglednice. V Žumrovi gostilni je bil nato zajutrek, ki sta ga priredila občina in tamošnja posojilnica. Okoli poldneva so dospeli izletniki na vozovih na Bled, kjer so jih sprejela društva zastavami, dekleta in občinski odbor v narodni noši. V Gradu je bil postavljen tudi slavolok, kjer je krepko in navdušeno govoril g. župan Jak. Peternel. Prišedši na blejski grad so občudovali krasen razgled; žalibog se ni moglo radi oblačnega vremena razločiti oddaljenih gorskih vršacev. Na to so se peljali v čolnih na otok, kjer je prav lepo zapelo blejsko pevsko društvo pod vodstvom g. nadučitelja Frana Rusa nekaj narodnih pesmic. G. pevovodju se je zahvalil Rus Mončalovsky. Med veselim popevanjem so došli konečno do Lujizinih toplic, kjer je bil ob treh popoldne banket, izvrstno in okusno prirejen od blejske občine. Še pred banketom so položili češki žurnalisti na spominek Prešerna krasen venec. Banketa se je udeležilo okrog 180 oseb. Predsedoval je g. župan Peternel. Govorili so: Čeh Beneš, Hrvat prof. Pasarić, drž. poslanec Pogačnik, Hrvat Š. Gjalski, Slovenec dr. K. Triller, Poljak Jablonski, Rus prof. Markov, Slovak Mudron, Čeh dr. Richter, Hrvat dr. Radić, Poljak dr. Lewicki, Čeh Hovorka, Hrvat državni poslanec Biankini in Rus dr. Vergun. Na Bledu je dobil vsak izletnik novo knjigo »Bled in okolica«, več razglednic in panoramo Bleda. Planinsko društvo je okrasilo goste s šopki in trobojnicami z zlatimi napismi. Po banketu so se izletniki odpeljali v Lesce in odtod nazaj v Ljubljano. Ljubljanski pripravljalni odbor je plačal vožnjo na železnici tja in nazaj za II. razred.

Novičar.

Na Gorenjskem.

Osebna vest. Gospod M. Janežič, učitelj v Dobu, je imenovan učiteljem na II. mestni deški ljudski šoli v Ljubljani.

Umrli je v Kranju gospa Ivana Majdič, rojena Šturm, soproga tukajšnjega veletržca in posestnika gospoda Ivana Majdiča, po hudi in mučni bolezni v 61. letu svoje starosti. Pogreb je bil veličasten. Čitalniški pevski zbor je zapel pred hišo in ob odprtem grobu dvoje pretresujočih žalostink. Pokojnico pa je sprejelo skoro vse tukajšnje meščanstvo in uradništvo ter obilo kmetskega prebivalstva, kar je najbolj dokaz, da je rajnka uživala simpatije ne le v vseh mestnih, temveč tudi v okoliških krogih. Naj v miru počiva!

Nehvaležnost je plačilo tega sveta, smo si mislili, ko smo prabirali v zadnjem »Slovenskem Listu« in v »Slovenecu« od torka neslane napade na »Gorenjca« in posameznike, ker smo v predzadnjem »Gorenjcu« učili predsednika godbenega društva malo takta. Namesto, da bi nam bil g. Korl Florian hvaležen za pouk, namesto, da bi nas lepo ubogal — in on uboga sicer tako rad — in namesto, da bi opustil politiko v godbenem društvu ter se ravnal v interesu godbe po našem nasvetu, je raje posodil veliki boben svojim črnim prijateljem, ki sedaj kakor obsedeni bobnajo po klerikalnih časopisih zoper »Gorenjca«. Pred vsem naj konstatiramo, da niti ne poskušajo ovreči naših trditev, ker jih ravno ne morejo. Saj tudi Korlovi prijatelji sami priznajo, da je s svojim skrajno netaktnim nastopom v znani zadevi napravil veliko neumnost in da je zato zaslužil malo popra. Ker tedaj Floriana ne morejo oprati, črnijo druge, vežejo otrobi in se zaganjajo v posameznike, kakor vaški psički. Ker kužki, ki veliko lajajo, ne grizejo, ne bomo odgovarjali na osebne napade. Treba pa je izpregovoriti nekaj besedi, ker trdijo, da je »Gorenjec« napadel »mestno« (?) godbo; da godba zaradi tega ni hotela spremljati sokolov k sv. Joštu, ker

se ne da komandirati; da ljudje, ki so godbo spravili v Čolgo ve in jo potem zapustili, nimajo več pravice biti njeni poveljniki in slednjč, da je godba meščanska, pa ne orodje znane klike. Te neresnične trditve je treba nekoliko popraviti. Naš list doslej ni še nikdar napadel godbe, ki ni mestna, ampak godba gasilnega društva in kot taka kolikor toliko slednjemu tudi podrejena. Mi vemo, da je na deželi skoro nemogoče vzdržavati res dobro godbo in zato smo presojali vedno dobrohotno različne produkcije. Če bo godbeni odbor zganjal še naprej politiko, bomo govorili odločneje. Florian ni »sacro-sanctus« in če smo si ga privoščili radi netaktnega obnašanja, se to še zdavnaj ne pravi napadati godbo. Prijeli smo ga, ker je zaslužil in prijeli smo ga, česar ni zaslužil, z rokavicami in ne na pobalinsk način po receptu znanih katoliških častikradežev, ki se brez vsakega povoda in z brezmejno surovostjo zaganjajo že nekaj časa sem v popolnoma neprizadete osebe. Godbe ni nihče komandiral in je tudi ne prosil, da bi spremila sokole na sv. Jošt. Naprošena sta bila le kapelnik in še jeden godec, da bi spremila društvo kot trobentača, kakor že vsa leta. Kapelnik je radovoljno obljubil, a moral je prav zadnji dan odpovedati svojo udeležbo, ker mu je Florian v svoji vsegamogočnosti in morda tudi nahujskan to zabranil edino le iz prav otročjega in osebnega nasprotstva. Če si ni bil svest svojega netaktnega nastopa, kakor nekateri trdijo, naj bi pa bil šel spat. Če nastopi kot načelnik godbe, potem naj varuje dostojnost, kajti v takem slučaju ne moremo zatisniti obeh oči in kakor sicer, smatrat njegovih komedij kot nedolžne burke nekako privilegirane »enfant terrible« v našem mestu. Star je že dosti, da bi bil lahko enkrat drugačen. Skrajna nesramnost je pa, ako si drznejo nasprotniki namigavati, da je liberalna stranka spravila godbo v Čolgo ve in jo potem zapustila. Začetkoma je bila godba prava pravcata Pavšlarjeva »Hauskapela«, kljub temu, da so liberalci prispevali nekaj stotakov za nabavo instrumentov. Podpirali smo jo vedno z mesečnimi doneski in čitalnični godbeni klub je priredil na korist godbi koncert, ki je donesel nekaj lepih goldinarčkov. Liberalni občinski zastop je dovolil dvesto kron letne podpore. Ko so malkontenti napravili dosti dolgov, niso prišli niti na občni zbor in izvoljena revizorja nista hotela potrditi konfučnih računov. Razsodni ljudje so potem izvolili nepristranski odbor, ki je tudi nepristranski postopal in ni nikdar izzival. Pri nekem obhodu po mestu je priredila godba še celo podoknico Koblarju, a navzlic temu so malkontenti jeli odstopati iz društva. Zato pri zadnjem občnem zboru dosedanji odbor ni hotel več prevzeti godbe in slednjč se je sestavil odbor, ki je bil po večini sestavljen iz malkontentov. Prevzel je sicer dolg, a dolg, ki je bil za najmanj 200 K manjši, kakor takrat, ko so malkontenti zapustili godbo. In liberalci smo plačevali naprej in mnogo prispevali pri koncertu na korist godbe v telovadnici, katero je prepustil »Gorenjski Sokol« brezplačno. In sedaj lažejo po »Slovenskem Listu«, da smo godbo spravili v Čolgo ve! Šele, ko so merodajne osebe v godbenem odboru uprizorile ono umazano gonjo proti blagajniku okrajne bolniške blagajne, ko so odborniki kot taki začeli tirati politiko, jeli so odstopati liberalci in bodo še odstopali, ker napram takemu odboru ne morejo imeti zaupanja, ker nočejo s svojim denarjem podpirati sebi nasprotnih politike in ker ne marajo, da bi bila godba orodje znane klike — kranjskih malkontentov. Toliko v pojasnilo na laži v klerikalnih listih. Če ne bo miru, bomo povedali še kaj več.

Novice iz Škofje Loke. Pišejo nam: Seja škofjeloškega občinskega odbora se vrši v soboto 24. t. m. Na dnevnem redu je tudi razgovor, tičoč se bližnjega griča Kamenitnika, v katerem naj bi se lomilo kamenje za zgradbo bohinjske železnice. — Na binkoštni ponedeljek sklicani občni zbor tukajšnje mlekarke za druge se radi nesklepnosti ni vršil. — V torek, 20. t. m. je umrla v škofjeloškem uršulinskem samostanu sestra Pija Pokoren, stara šele 26 let. Rajnka je bila pri šolskih otrocih priljubljena in znana kot vestna in marljiva učiteljica. Pogreba v

četrtok dopoldne se je udeležila poleg obeh šol tudi velika množica drugega občinstva. — Nadepolna ptička sta bila izročena te dni škofjeloškemu okrajnemu sodišču. Petnajstletni J. Gosar in njegov desetletni brat A. Gosar, oba iz Škofje Loke, sta kradla v različnih krajih, kjer se jima je nudila prilika. Na ta način sta nabrala okroglo svetico 33 kron 60 vinarjev. Mestni stražnik je napravil njunemu »romanju« konec. Starejši bode sedaj romal v enomesečni zapor.

Darili. Gospoda Ivan in Janko Majdič sta darovala za mestne uboge 200 kron in kot zahvalo za petje pevskega zbora tukajšnje čitalnice ob priliki pogreba nepozabne soproge in matere dijaški kuhinji v Kranju 100 kron. Hvala jima!

Pozdravit je prišel časnikarje na kranjski kolodvor tudi g. dekan Koblar, tako piše »Slovenec« od minulega torka. Iz tega poročila je seveda moral vsak nepoučeni bralec sklepati, da je Koblar igral pri vsprejemu sila važno ulogo. No, Koblar je bil pač na postaji, ker se je z izletniki odpeljal na Gorenjsko, poskušal je tudi siliti v ospredje, a zmenil se ni zanj nihče in pozdravljal ni on nikogar. »Slovenčevi« poročevalec Štefe je pač hotel z onim poročilom napraviti malo uslugo svojemu prijatelju Koblarju. — Iz Gorenjskega se nam piše: »Skupnega obeda na Bledu se je udeležil tudi Vaš gospod tehant. Ne vemo ali kot časnikar ali kot dostojanstvenik. Prvega skoro ne verjamemo, kajti potem bi mu ne bilo treba ničesar plačati, ker on neki sicer strašno obraja, a bi v tem slučaju gotovo ne maral, ker je obed priredila liberalna blejska občina«. Mi pa pravimo: nič se ne ve! V denarni zadevah plava Koblar nad strankami.

V Stražišču se vrši jutri popoldne ob treh pri g. J. Benedik-u razgovor radi ustanovitve gasilnega društva. Pravila se v kratkem predlože v potrjenje. Vendar enkrat!

Gospod Vencajz kot zastopnik škofove zavarovalnice. Pišejo nam: Prav stara, zarjavela postava dovoljuje deželnosodnim svetnikom prestopiti po petletnem službovanju pri deželnem okrožnem sodišču k advokaturi, tudi tistim, ki so se vpokojili zaradi strokovne nerabnosti. Gospod Vencajz se ima zahvaliti temu zakonu, da je postal advokat. Iz jeze je postal »katoliški« advokat. Ljubljanski škof mu je dal za pobojšek tudi zastopstvo svoje zavarovalnice. Vsa čast patronu in zastopniku! Letošnje leto je tožil gospod Vencajz dva zavarovanca za plačilo po 3 krome 7 vin. Na tem ni nič posebnega. A pripeljal se je sam k obravnavam. Dotično sodišče leži daleč od Ljubljane in je par ur oddaljeno od železnice. Troškov je ulovil v teh dveh strahovitih pravih 126 K. V dotičnem trgu bi bil dobil dosti »katoliških« namestnikov, ker se po katoliškem vodilu liberalci ne smejo nameščati. — Tako se maščuje, ako postava dovoljuje vsakemu penzionistu-sodnemu svetniku postati advokat. In »cerkev ni krvi željna«. — To je jedna. Druga je ta: Škof Jeglič daje svoje signature v pravih. Neka pobožna oseba je bila zaradi prehudega jezika kaznovana z zaporom. Obtožitelj, tudi pobožen mož, ni hotel odpustiti, ne prošnje za izpremembo zaporne kazni podpisati v denarno. To je tako med našimi »katoliki«. Obsojena je vložila prošnjo za cesarsko milost. Ljubljanski škof je prošnjo signiral. To ni šala, to je resnica, ker v Avstriji je vse mogoče. V Španiji duhovniki nadzirajo tudi justične uradnike. V Cislitvaniji imajo sodniki zagotovljeno neodvisnost. Ko duhovniki na Slovenskem v mestih in trgih dobe nadvlado, bo slaba pela tej neodvisnosti. Tedaj bodo imeli »katoliški« advokati veselo delo. Škof, ali kapelan bo v kakem kotičku zapisal svojo signaturo in vse bo v redu. Ali bo tedaj gospod Vencajz vesel!

Hotele so ga vreči v vodo. Kakor je poročal »Gorenjec« v zadnji 20. številki od 17. t. m., Vam hočem čestiti bralci vso stvar nekoliko pojasniti, zato da ne boste o tem dogodku v temi taval. Res je bil ogled na omenjenem kraju, in da jest sploh nisem bil klican. Da sem pa imel pravico, to mi pa mora vsakdo priznati, vsled tega, ker imam na tem vodotoču štiri parcele sveta, to se pravi, več kot vsi Visoški mlinarji na tem vodotoču. Šel sem pa zaradi tega k tem ogledu, ker

sem videl, kaj vse ti mlinarji delajo, ko so vodo k levemu bregu reke Kokre napeljavali, in je nam, posestnikom, voda radi tega mnogo škode delala. Da sem res revolver pri sebi imel, in ga tudi pokazal, rad pritrdim, kar je pri tako razdivjanemu ljudstvu tudi treba bilo, ker ga imam tudi pravico nositi. Napili so se prej kuhanega navadnega špirtovega žganja, zato da bi lažje ljudi s priimki obkladali, in pa če bi bilo treba, tudi dejansko kaj storili. Zato so se pa, vsled tega naprošene priče od posestnice Marije Bakovnik, ker niso bile napite, mirnim potom odstranile, in se tudi ne tega ogleda udeležile. Novodobnih nadvodnih nimf, ali pa pijanih žensk, se pa še gorenjsko moštvo ne boji; zato se pa tudi meni ni bilo treba bati, da bi me bile v podvodno kraljestvo spravile. V Olševku, dne 19. maja 1902. Jakob Kozelj.

In Jeglič je mož! Kranjski Jeglič namreč, kamnosek Jeglič, Levčev prijatelj Jeglič je mož! In zakaj? vprašas gotovo cenjeni bralec, odnosno, ker se gre za moža, dražestna bralka! Ino, zato, ker sam o sebi tako trdi. V »Gorenjcu« od 19. aprila smo mu namreč že povedali, da se je všel pri volitvi v okrajno bolniško blagajno, ker je preveč mislil na svojo razpokano in za življenje nevarno skarpo. To je moža-Jegliča tako razburilo, da je zašel med pisatelje. In mož je vzel pero v svojo desno roko in začel je pisati in pisal je štiri tedne in spisal je slednjič za zadnji »Slovenski List« celih 11 (reci najmanj) vrst dolgo notico, katero je uredništvo seveda korenito popravilo in opremilo s kratkim, a jednatim uvodom: »Iz Kranja nam piše g. kamnosek Jeglič...« In tak uvod zasluži kapaciteta, kakor je pisatelj g. Rudolf Jeglič. Tamkaj v tisti notici pripoveduje, da smo se samo zato dotaknili njegove rahle skarpe, ker noče trobiti v rog prismojenih liberalcev, in da ga nihče ne bo izpreobrnil, kajti sam o sebi trdi doslovno: »In Jeglič je mož!« Taka samozavest imponira še nam »prismojenim« liberalcem. Svetujemo možu, da naj si že sedaj »med živimi« izkleše iz kararskega mramorja nagrobni spomenik, na katerem bo blestel v zlatih črkah napis: »In Jeglič je mož!« In ko bodo njegovo truplo izročili materi zemlji (kar mu pa ne privoščimo tako hitro), postavili bi na njegovo gomilo spomenik z napisom: »In Jeglič je mož!« In truden popotnik, ki bi šel tod mimo, obstal bi pri zgodovinskem kamenu, snel bi klobuk (poleti tudi slamnik) raz glavo in vedel bi takoj, da leži v preranem grobu »slavni« Jeglič. Marsikomu bi pa seveda tudi prišel na um lepi priimek, s katerim je mož-Jeglič počastil liberalce. R. I. P.

Poskusen ulom. Neznani zlikovec se je v noči od 13. na 14. t. m. utihtopil v pisarno stavbenega podjetnika Cecconija v Radovljici in poskusil s krampom razbiti železno blagajno, v kateri je bilo 80.000 kron. Poskus pa se ni posrečil.

Nova postaja. Dne 11. maja t. l. se je otvorila na progi Ljubljana-Trbiž med postajama Jesenice in Dovje pri kilometru 35.1 ležeča postaja Hrušica za osebni in prtljažni promet.

Nesreča. Z Dovjega se nam piše: Ponesrečil se je pri nalaganju neke železnine v tovarniškem skladišču ob železnični progi hlapec A. Ahačič, kateremu je zlomilo nogo. Doma je iz Naklega pri Kranju.

Sneg je zapadel binkošno nedeljo v Fužinah tako, da so morali drugi dan s snežnim plugom delati pot.

Iz Spodnje Šiške. Danes zvečer ima občinski odbor sejo, v kateri se bode razpravljalo o važnih občinskih vprašanjih. — Pravila za ustanovitev »Sokola« so se predložila vladi v potrjenje. — Razvilo se je živahno stavbeno gibanje. Več hiš bo letos na novo prezidanih, vzdignjenih in popravljenih. Tako Šiška napreduje na vseh koncih in krajih.

Križem sveta.

Posledica žganja. Celovski »Mir« poroča: Kaj stori žganje, se je pokazalo te dni zopet na prav žalosten način v Bitinjah. Dninar Winkler je pijan napadel svojo mater in jo obdeloval z velikim kamenom tako grozovito, da je krvavela iz mnogih težkih ran in vsa krvava obležala na tleh. Nečloveškega zločinca so morali vkleniti v verige in prepeljati v zapor.

Razne vesti. Vložila se je prošnja na koroški deželni zbor, naj bi se zgodovinski vojvodski prestol, ki se nahaja v deželni zbirki, zopet postavil na svoje prvotno mesto na gosposvetem polju. — V Beljaku so pri občinskih volitvah letos prvič zmagali Vsenemci. Doslej so imeli pristaši državnega poslanca Steinwenderja odločilni vpliv. — Med Keprom in Izolo je binkoštni ponedeljek padala debela toča, ki je napravila ogromno škodo. — V Vilni je napadel žid Hirsch guvernerja, ustrelil nanj in ga ranil. Ljudje so napadalca ujeli in ga izročili oblasti. — Novi 50-kronski bankovci izidejo dne 28. t. m. Barve so vijoličaste.

Darila.

Upraviništvo našega lista je prejelo:

Za dijaško kuhinjo v Kranju: Evgenija Vavken, Fr. Strupi, Josip Hacin po 2 K in Josip Jenko 1 K, gospd. Franica Kržičeva s Trboj 10 K namesto venca na grob bl. gospe Ivane Majdič.

Namesto venca na krsto umrle gospe Iv. Majdičeve so darovali za dijaško kuhinjo v Kranju: gospa Mar. Mayr 6 K in gospodje: 20 K Peter Majdič, pos. valj. mlinar v Jarsah; 10 K ces. svetnik in župan Karol Šavnik; 8 K okr. zdravnik dr. E. Šavnik; 6 K odvetnik dr. Fr. Prevc; po 5 K glavni zastopnik »Dunava« Rud. Kokalj in tajnik mest. hran. Ivan Valenčič; po 4 K: dež. posl. in posestnik Ciril Pirc, trgovec Iv. Rakovec, mag. pharm. Fr. Šavnik, odv. dr. Val. Štempihar in ravnatelj Andr. Žumer; 3 K gimn. uč. A. Zupan; po 2 K: načelnik Iv. Batagelj, trgovci Fr. Crobath, Ferd. Polak, Ferd. Sajovic, fotogr. Iv. Jagodic, prof. dr. V. Korun in Ant. Peterlin, sodn. adj. Fr. Peterlin — skupaj 99 K. Odbor dijaške kuhinje izreka vsem, ki so pripomogli k omenjeni svoti, najsrčnejšo zahvalo.

Vsak
dan
svež

Sladoled od
zdravni-
kov kot
izvrsten
spoznan

razposilja

Emil Brandt

slastičar v Kranju. 80—1

Razposilja se na vse kraje. — V
večjih krajih Gorenjske podružnice.

Otvoritev gostilne in priporočilo.

Slavnemu občinstvu, letoviščarjem in iz-
letnikom na Bled uljudno naznanjam, da
sem prevzel

gostilno „pri panju“

v Gradu na Bledu št. 47 in 48.

Priporočam letoviščarjem in potnikom
lepa stanovanja po primernih cenah, s pri-
stavkom, da se dobivajo vedno gorka in mrzla
jedila ter točijo izvrstna štajarska in dolenska
vina. Imam tudi zalogo **prve gorenjske**
pivovarne M. Mayrja v Kranju. Po-
strežba točna, cene nizke. — **Lep vrt s**
kegljiščem, kjer je krasen razgled po celi
Kranjski, je p. n. gostom na razpolago.

Za mnogobrojen obisk se priporoča

78—1

Davorin Vrinšek
gostilničar.

Listnica uredništva.

Gospodu dopisniku z Gorenjskega: Prihodnjič. — G. P.: Spis
»Slovenski časnikarji v Vintgarju in na Bledu« pride prihodnjič, ker
je došel za to številko prepozno.

Gospodarske stvari.

**Koliko je trgovcev, industrijalcev in obrtnikov
na Kranjskem?** Po podatkih zadnje volitve v trgovsko
in obrtno zbornico je bilo v trgovinskem odseku vo-
lilcev 2189, v obrtnem pa 6918. Tu so pa všteti le tisti
volilci, ki plačujejo nad 5 kron pridobnine na leto, je pa
še okoli 900 trgovcev in okoli 2500 obrtnikov, ki pla-
čujejo manj kakor 5 kron. Vseh trgovcev je potemtakem
na Kranjskem 3089, industrijalcev in obrtnikov pa 9418.

Več sto centov slame

(otepov) vsake vrste

➡ I star cent stane I gld. ➡

ima naprodaj

Mavr. Mayr

pivovarna v Kranju. 77—1

Pretužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, pri-
jateljem in znancem, da je naša preljubljena so-
proga in mati, pospa

Ivana Majdič rojena Sturm

danes ob 11. uri dopoldne po dolgi, mučni bolezni,
previdena s sv. zakramenti, v 61. letu svoje starosti
mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb predrage pokojnice bode dne 20. t. m. ob
5. uri popoldne.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v tukajšaji
župni cerkvi.

Pokojnico priporočamo v blag spomin in molitev.

V Kranju, dne 18. maja 1902.

Žalujoča obitelj.

Zahvala.

Povodom mučne bolezni, kakor prerane smrti na-
jine nepozabne soproge, oziroma matere, gospe

Ivane Majdič

prejela sva mnogobrojne dokaze prijateljskega sočutstva.

Najiskreneje zahvaljujeva se vsem, koji so blago-
pokojno tekom dolgotrajne bolezni posetili in tolažili,
osebito dragim znankam in sosedam, koje so z uzorno
požrtvovalnostjo pogostoma bolnici stregle in slednjič
lajšale zadnje trenutke.

Prisrčna zahvala vsem, koji so nama ob smrti
osebno ali pismeno izrazili svoje sožalje, vsem daro-
valcem premnogih krasnih vencev, kakor omim, koji
so tem povodom večje zneske v blagi namen naklonili.
Istotako zahvaljujeva se vsem dragim sorodnikom, so-
meščanom, gospodom uradnikom, zunanjim znancem,
osebito vam okoličanom, koji ste v toli velikem šte-
vilu prihiteli, za zadnje spremstvo umrle.

Posebno iskrena zahvala slav. pevskega zboru
tukajšnje narodne čitalnice za ginljivi žalostinki ob
hiši žalosti, kakor ob grobu pokojnice.

Vsem Vam Bog plati!

Kranj, dne 21. majnika 1902.

Ivan in Janko Majdič.

O razglednicah.

Poučen spis za vsakogar, ki se zanima za razglednice ali ima kakorkoli opraviti z njimi.

Konec.

Posebno naj se lično in pravilno popiše razglednico takrat, kadar se jo hoče poslati kakemu znanemu nabiralcu, ki jo bode shranil v svojo zbirko, kjer bode pričala o svojem odposiljatelju še v poznih časih, ko njega morda ne bode več med živimi! Pa tudi navaden preprost človek rad shrani lepo razglednico, od tukaj pa lahko zaide v roke kakega nabiralca, ki jo odnese s seboj ter vtakne v svojo zbirko. Mnogi nabiralci zahtevajo, da zapišejo odposiljatelj samo svoje ime in dan odposiljatve na razglednice. Ali vsekako so razglednice v zbirki pomembnejše in imenitnejše, ako je poleg podpisa odposiljateljevega zapisanega še kaj drugega primernege na njih. Kdor zna pesniti, piše naj o prilikah nanje tudi v vezani besedi, ker posebno taka pisava kaj dobro prija pod lepimi slikami na razglednicah. Kadar odposiljatelj razglednic nima peresa in črnila pri rokah, lahko jih popiše kar s svinčnikom. V zbirki pa take razglednice niso lepe, zato naj nabiralec s svinčnikom pisano pisavo na njih sam prepiše s črnilom in zbrisi sledi svinčnika, predno jih dene v zbirko.

Razglednice nabirajo na več načinov. Največje vrednosti je seveda tista zbirka, v kateri so vse razglednice došle po pošti iz tistih krajev, katere kažejo, na ime nabiralca. Manjše vrednosti je zbirka, v kateri so take razglednice, ki so bile poslano na razne osebe in jih je nabiralec dobil šele od njih. Najmanjše ali skoro nične vrednosti pa je zbirka s popolnoma praznimi, to je s takimi razglednicami, kakršne so naprodaj v prodajalnicah, kajti tako zbirko si lahko vsak nabavi v enem dnevu; treba mu je le iti v večje bližnje mesto in ondi v prodajalnah nakupiti si različnih razglednic iz vseh krajev sveta!

Dragi bralec! Ako sem Ti postregel s kakim podatkom v tem spisu, izpolnjena je moja želja in dosežen moj namen, kajti s tem spisom nisem nameraval objaviti kake reklame za razglednice, ampak hočem z njim le podati nekoliko pouka tistim, ki se pečajo z razglednicami, ker sem se že mnogokrat prepričal, da bi bil tak pouk že pred leti zelo potreben za naše ljudstvo. Res je, da bi oni denar, ki ga Slovenci po nepotrebnem potrosijo za razglednice, mnogo zalegel, ako bi se obrnil za kako koristno napravo; ali na drugi strani tudi naši trgovci nekaj zaslužijo pri razglednicah in ti morajo tudi živeti. In če se še nadalje pomisli, da ravno tuji puste vsako leto mnogo denarja za razglednice v naših krajih, vendar nima naš narod vsled razglednic take škode kakor si jo mislijo nekateri nasprotniki razglednic. Zaradi tega in tudi zato, ker mi je znano, da je med našim ljudstvom se več zares škodljivih in pogubnih razvad, a jih ne zatara nobena graja in nobeno svarilo, nisem v svojem spisu grajal razgledničnega športa, ki je prišel, kakor že spredaj omenjeno, v navado tudi pri nas. Ta šport se bode torej med Slovenci gojil še tudi zanaprej, če ga hvalim ali grajam, in ker je tako, naj bi se gojil bolj z umetniškim čutom in, kolikor mogoče, v korist naši slovenski stvari!

F. S.

Tedenski sejem v Kranju dne 20. t. m.

Prignalo se je 139 glav goveje živine, 6 telet, 339 prašičev, 2 ovac, — koze, — buš. — 50 kg: pšenice K 9.—, prosa K 6.50, ovsā K 7.75, rži K 7.—, ajde K 6.50, ječmena K 7.50, krompirja K 1.80.

FRAN DETTER LJUBLJANA
na Starem trgu šte. 1

Prva in najstarejša 156—36
zaloga šivalnih strojev.

Tu se dobivajo vsakovrstni kmetijski stroji. Posebno priporočam svoje izvrstne slamoreznice in mlatilnice, ki se dobivajo vzlic njih izbornosti ceno. — Ceniki zastoj in poštnine prosti.

Posamezne številke „Gorenjca“

se prodajajo po 10 vin. v

Škofji Lokl pri g. M. Žigonu, trafika na glavnem trgu;

Radovljici pri g. Otonu Homannu, glavna trafika.

Večkrat premiano!

**Glinaste peči,
štedilnike, banje**
za kopeli, kakor tudi kipe, vaze in
druge glinaste izdelke
v vseh barvah, tepešne in cene
priporoča prva in največja
tovarna
pečij in glinastih izdelkov
August Drelse
75—2
v Ljubljani.

Tvrdka R. MIKLAUC

LJUBLJANA, Špitalske ulice šte. 5

naznani, da je že popolnoma založena s

spomladanskim blagom.

Posebno omenim osvoji jako veliki sukneni zalogi za moške, kakor kamgarn, štof, ševiot, gorenjsko sukno i. t. d., katero blago prodaja po krojaških cenah, torej cenejši kakor povsod drugod.

Omenim nadalje tudi, da je v zalogi najnovejše blago za ženske obleke v vseh barvah in cenah od 30 kr. naprej. Tudi imam prav lepe barhente, kambrike, kotenine, cvilj za postelje, koce, odeje i. t. d.

V vseh vrstah tut vedno zadnje novosti. Torej povabim sl. občinstvo na nakup, da se prepriča o posebno ugodnih cenah, o dobrem blagu in prijazni postrežbi.

74—2

Splošnovanjem **R. Miklauc.**

Blag. gosp.

GABRIJEL PICCOLI,
lekar,

dvorni založnik Nj. svetosti papeža Leona XIII.
v Ljubljani.

Podpisanec si usoja naznaniti Vašemu blagorodju, da se je doposlana **tinktura za želodec** rabila z dobrim vspehom pri želodčnem ter črevesnem kataru kakor tudi v boleznih na jetrah in obistih.

Gradec, dne 2. februarja 1897.

Boljšnica usmiljenih bratov.

Provincijal:

F. Emanuel Leitner, višji zdravnik.

Ze mnogo časa svetujem vsem, kateri trpijo na bolečinah v želodcu in nerednostih v črevesih, da uporabljajo Vašo izvrstno **želodčno tinkturo**, kojo sem jaz sam uporabljal s prav izvrstnim vspehom. Z odl. spoštovanjem

Momjan (Istra), 6. oktobra 1900.

II. 192—36

Den Peter Franceschini, župnik.

Naprodaj je več novih in rabljenih

HARMONIK

nemškega in dunajskega sistema. Kje se zve v
upravnistvu „Gorenjca“.

1-21

Pozor!

Kdor hoče imeti dobro blago **strugarskega izdelka**,
97-51 kakor

kegle in krogle, krogle za balin

in sploh vsa v to stroko spadajoča dela po nizki ceni, naj
se obrne na

Ivana Vidmar-ja

strugarja v Ljubljani, dunajska cesta 11.

Stavbinska kleparska dela

vsakovrstna, iz poljubnega gradiva. — Najcenejša izvršitev lesno-
cementnih streh in pokrivanja s strešno lepenko ter v
to spadajoče poprave z jamstvom najsolidnejega dela. — Zaloga
strešnega laka, lesnega cementa in strešne lepene v najboljših kako-
vostih. — Strel vodne naprave po izkušeni sestavi.

Ustanovljeno 1861.

L. M. ECKER

Ustanovljeno 1861.

LJUBLJANA, dunajska cesta št. 7 in 16.

Vodne instalacijske naprave vsake vrste, napeljava v hiše, zveza z
obstoječimi vodovodi, premembe in vsakršne poprave. Zgradba stra-
nišč in kopelnih naprav od preproste do najfinije izvršbe proti
jamstvu primerne, trpežne dela. — Proračuni na zahtevanje
brezplačno.

114-43

59-4 **Eduard Allgäuer**

Klet sadnega soka

Altenstadt, Predarlsko

je najboljša in najtrajnejša domača
pijača mošt

se napravi iz Etterovega sadnega soka.

Razven vode ni treba nobene primesi,
tudi sladkorja ne, ker je ta že v
sadnem soku.

Popolno čist in narejen le iz sadnega
soka in sladkorja ter ima veliko
prednost pred kemično narejenimi
umetnimi izdelki za mošt.

Deset litrov sadnega soka pridejanih
120 litrom vode, da po kipenju 130
litrov mošta prve kakovosti

jako lepe barve!

Preprosto izdelovanje.

Nedosežne dobrote in trpežnosti ter
okusa.

Zaloga pri gospodu:

Francu Dolencu v Kranju.

Trgovina z železnino „MERKUR“ PETER MAJDIČ

v Celju, Graška cesta števil. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljšega železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, lite
železnine, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedel-
skega orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in
strojev; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna,
vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode
tehtnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter
vsega drugega blaga za stavbe, hiše, vrte itd.

Traverze, cement, strešna lepenka, trsje za obijanje stropov (štorje),
lončene cevi, samokolnice, oprav za strel vodne, ter vse v stroko že-
lezne trgovine spadajoče predmete.

☛ **Tomaževa žlindra, najboljše umetno gnojilo.** ☛

* **Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev.** *

Postrežba točna.

Cene nizke.

priporoča **Iv. Fr. Lampret**, tiskar v Kranju.

Kuverte in vizitnice po najnižji ceni

Usojamo se naznaniti s tem, da gospod
Ignacij Valentinčič iz Ljubljane ni več

glavni zastopnik

našega zavoda, da torej tudi ni več opravičen
prejemati zavarovalnine na naš račun.

Namesto gospoda Valentinčiča smo poverili

glavno zastopstvo za Kranjsko

gospodu

Francetu S. Rojniku

v Ljubljani, pred škofijo št. 21

in prosimo vsakega, da se v vseh zavaroval-
nih zadevah zaupno obrne do gosp. Rojnika.

CONCORDIA

59—7 Liberško-brnska vzaj. zavarovalnica.

Andrej Boucon

159-37 LJUBLJANA

Prule (Sredina) št. 18

TOVARNA ZA IZDELOVANJE

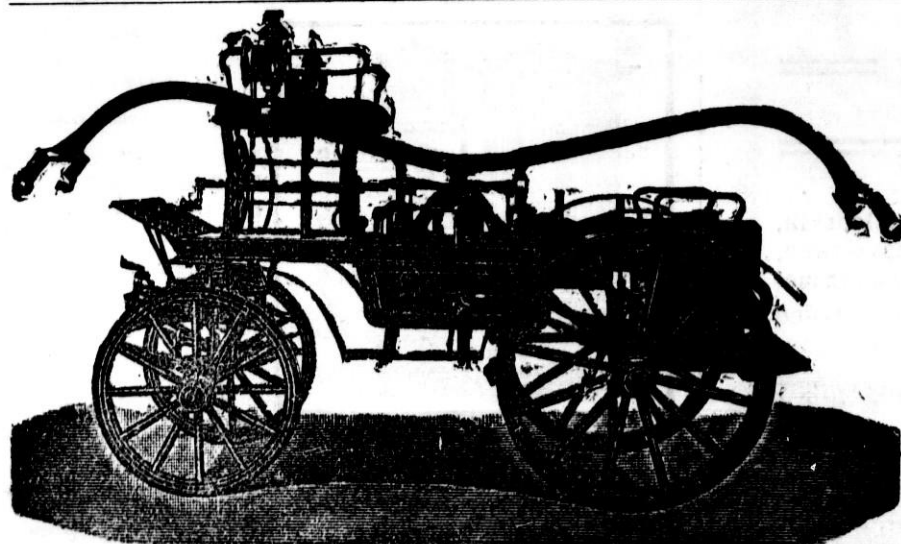
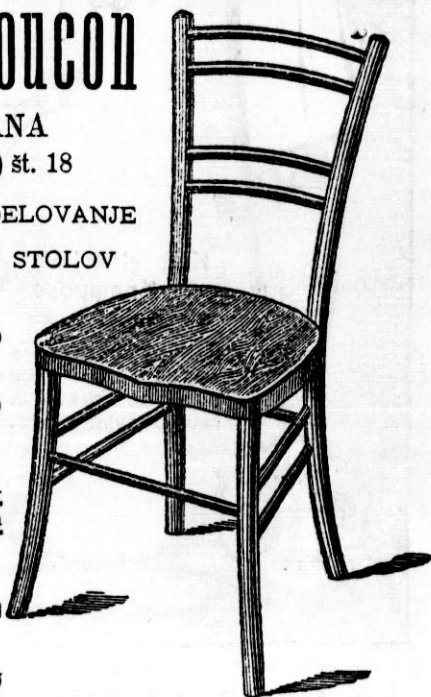
VSAKOVRSNIH STOLOV

MIZ ZA VRTOVE

in vseh v to stroko
spadajočih pred-
metov, kise izvršujejo
natančno po naročilu.

Zunanja naročila se iz-
vršujejo točno in po najnižjih
cenah.

Ceniki se razpošiljajo zastoj in
frankovano.

Vnovič znižane cene!

Poljedelski stroji vsake vrste, po-
sebnost priznana najboljši gepeljni,
mlatilnice in slamoreznice.

Pluge, železne, katere ni treba
držati in s katerimi se lahko
orjejo tudi ozki kraji po gld. 3 0-

Brane za travnike in njive.

Trombe za vodo in gnojnico vsake vrste.

Cevi za vodovode in vodnjake, najceneje.

Klinje, jermena in drugi posamezni deli za stroje

se dobijo v najboljši izvršitvi v skladišču 108—47

Fran Zeman

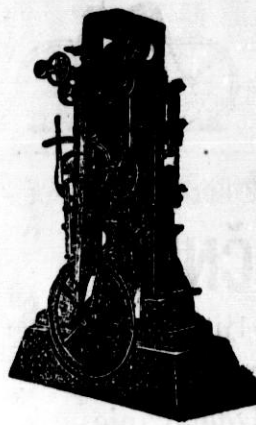
v Ljubljani, Poljanska cesta št. 24 („pri Korenu“)

Predtiskarija
FRANJA MERŠOL
Predtiskarija

LJUBLJANA, Mestni trg št. 18

priporoča svojo bogato zalogo pričetih in izvršenih žen-
skih ročnih izdelkov, vsakovrstnih, jako ličnih vezanila,
krojaških potrebščin ter raznega drobnega blaga — po
zelo zmernih cenah. 158-36

Monogrami in risarije se v poljubnih bojah in slogih
vvezujejo na vsakršno blago. — Zunanja naročila se iz-
vršujejo točno in ceno.

G. Tönnies

Ljubljana 76—1

tovarna za stroje, železo
in kovinolivarna

priporoča kot posebnost vse vrste

žage in vse stroje

za obdelovanje lesa, ame-
rikanske turbine, bencin-
motore in parostroje.

C. kr. priv. tovarna strojev, brizgalnice,
kmetijskih strojev, I. moravska mehanična
tkalnica ceví in pasov

R. A. SMEKAL

v Cechu pri Prostjevu in Smichow-Praga.

Podružnica v Zagrebu, Frankop. ulica 9
priporoča 13—18

slavnim gasilnim društvom, občinam in zasebni-
kom brizgalnice vsake vrste, s patentom proti
zmrzlini in s priredbo, da tiste na obe strani
vodo vlečejo in mečejo, parne brizgalnice,
s kojima zamoreta samo dva človeka opravljati
delo — naučba v teku treh dni — ter ne po-
trebujejo izprašanega strojevodjo; dalje vse druge
gasilno orodje, čelade, pase, sekirice, lestve
i. t. d., kmetijsko orodje in Peronospora-
brizgalnice. — Roba solidna elegantna in ceno.
Plačila po dogovoru.

Podružnica R. A. Smekal v Zagrebu.

Birmanska darila

ure, zlatnino
in srebrnino
po jako nizkih cenah
priporoča

H. SUTTNER, urar
v Kranju. 73-2

Ceniki zastoj in poštnine prosto.

Stanje hranilnih vlog:
1.200.000 K.

Rezervni zaklad:
nad 36.000 K.

Posojilnica v Radovljici

registrovana zadruga z omejenim poročtvom
sprejema hranilne vloge vsaki dan in jih obrestuje
po 4½ odstotka

brez odbitka rentnega davka, katerega posojilnica
za vložnike plačuje iz svojega. 20-18

Šivalni stroji in kolesa

Tovarniška zaloga 109-47

Ivan Jax-a v Ljubljani

Dunajska cesta 17

priporoča svoje najbolj priznane

šivalne stroje in kolesa

Ceniki se dopošljejo na zahtevanje zastoj.

JOS. POGAČNIK

krojaški mojster v Radovljici štev. 41

priporoča slavnemu občinstvu

svojo delavnico za izdelovanje

Raznovrstnih
oblek

za gospode, uradniških uniform, salonskih,
turistiških in kolesarskih oblek, havelokov,
površnikov za spomladansko in letno sezono.
Različno blago, in sicer najmoderneje je vedno
14-18 v zalogi.

Loterijska srečka dne 17. maja t. l.

Trst: 2 82 3 24 48

Otroški vozički košarice

in 49-5
galanterijsko blago
na drobno in debelo
se dobe po najnižji ceni pri

Albinu Rantu
v Kranju.

Kathreinerjeva
= Kneippova
sladna kava. =

Nobena gospodinja
naj ne odlašaja dalje
uvesti to zdravo in
ukusnokavino pijačo.

R. LANG, Ljubljana (Kolizej)

tovarna za modroce na peresa
in posteljno opravo, saloga
pohistva,

priporoča vsake vrste

modrocev, posteljne vloge, zrcal, podob,
otročjih vozičkov, naslonjačev, počl-
valnikov (sofa, kanape, divan) in
sobno opravo 60-5

po najnižjih cenah.

Cenike s 300 podobami pošlje
zastoj in poštnine prosto.

Prodaja tudi na obroke.

Razpošiljanje točno.

Izhaja vsako soboto zvečer, če je ta dan praznik, pa dan poprej. — Velja po pošti prejemati za celo leto 4 krone, za pol leta 2 kroni, za četrt leta 1 krono. Za Kranj brez pošiljanja na dom stane za celo leto 3 krone, za pol leta 1 krono 50 vinarjev. Dostavljanje na dom stane za celo leto 60 vinarjev več. Posamezne številke stanejo 8 vinarjev. — Na naročbe brez istodobne vpošiljanje naročnine se ne oziira. — Za oznanila plačuje se za petintristo 10 vinarjev, če se tiska enkrat, 8 vinarjev, če se tiska dvakrat, če se tiska večkrat, pa po dogovoru. Uredništvo in upravnštvo se nahaja v hiši štev. 105 nasproti župne cerkve. — Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnina reklamacije, oznanila, sploh vse upravne zadeve, uredništvu pa dopisi in novice. — Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo.